

gere Tid; hvilket der er det rigtige i saa Henseende, skal jeg ikke udtale nogen Mening om. Jeg skal ogsaa henstille til Finansudvalget, om det ikke vil skaffe en Oversigt over, hvilken Rente man i de forskellige Stifter har haft i de sidste 10—20 Aar af de Midler, der ere betroede til deres Forvaltning. Ogsaa det vil have Betydning for Afløsning af Præstetienden, thi saa kan man dog i nogen Maade deraf drage en Slutning om, hvad der kan ventes at indkomme i de kommende Aar. Renten har jo altid gaaet op og ned, og det vil den sikkert vedblive med.

Endnu skal jeg kort anbefale en Bevilling, som den ærede Kultusminister har søgt paa § 26. IV 48, som Bidrag til Restaurationen og Omdannelsen af Skive gamle Kirke til Ligkapel. Bevillingen er kun 8000 Kr. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa denne Bevilling, da den er udtømmende motiveret i Anmærkningerne og jeg ganske kan henholde mig dertil. Jeg vil blot takke den ærede Minister, fordi han har fremsat Forslaget og jeg vil haabe, at det ogsaa vil blive vedtaget.

Endelig skal jeg, foranlediget ved de Udtalelser, der nu fremstattes af det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen), gøre endnu et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem omtalte de Forhøjelser, der paa Landbrugsministeriets Budget ere foreslaaede af Konsulenterne Fabers og Arups Lønninger med 2,000 Kr. for hver. Det ærede Medlem priste Konsulent Fabers Virksomhed i ret høje Toner og udtalte, at han fandt det rigtigst, at de 2000 Kr.s Tillæg blev bevilget Faber, men saa vidt jeg kunde forstaa det ærede Medlem, mente han ikke, at der var samme Anledning til at forhøje Konsulent Arups Løn, men foreslog, at man skulde skille de to ad. Jeg vil dog meget beklage, om det Raad skulde blive fulgt. Jeg kan fuldtud tiltræde alle de rosende Udtalelser, der fremkom om Konsulent Fabers Virksomhed, men jeg tror, at der er al Grund til ogsaa at udtale sig anerkendende om Konsulent Arups Virksomhed, om hans Nidkærlighed og Dygtighed; men han har lidt under de uheldige Forhold, hvorunder han har virket. Der er kommet den ene Kalamitet efter den anden paa Kreatur- og Kød-eksportens Omraade; det har han ikke kunnet gøre for, og selv om vi havde haft Konsulent Faber eller en hvilken som helst anden Mand paa den Plads, vilde Resultatet rimeligvis være blevet det samme. Der er ingen Tvivl om, at Konsulent Arup har gjort, hvad han kunde, og jeg vilde

derfor meget beklage, om man vilde bevilge den foreslaaede Forhøjelse til Konsulent Faber, der i Forvejen har 2,000 Kr. mere i Løn, men stryge de 2,000 Kr. til Konsulent Arup. Jeg tror, det er rigtigst, at de følges ad, og jeg vil for mit Vedkommende gerne stemme for begge Beløb.

Scavenius: Jeg kunde ganske vist opholde Tinget i længere Tid med at svare paa, hvad der særlig af det ærede Medlem for Møen (Bojsen) er indvendt imod, hvad jeg tidligere har udtalt, og ogsaa svare det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), men jeg skal spare det høje Ting for alt dette. Min Grund er ikke alene, at de to ærede Medlemmer ikke ere her til Stede i Aften, men ogsaa den, at jeg jo ganske sikkert faar Lejlighed til nærmere at udvikle mine Anskuelse paa det ene og det andet Omraade længere henne i Samlingen. Jeg havde tænkt paa at omtale min Stilling til Toldloven, forsvare denne min Stilling og maaske ogsaa forklare den; thi den synes at være bleven noget misforstaaet af det ærede Medlem for Møen (Bojsen), men, som sagt, det vil jeg faa Lejlighed til, naar Toldloven en Gang kommer herved til os fra det høje Landsting. Jeg havde ogsaa nok nogen Grund til nærmere at forklare mine Anskuelse om Jærnbanebudgettet, forklare mine Grunde til at antage, at det Overskud, som den ærede Indenrigsminister har anslaaet for Jærnbanerne ret beset er en Illusion og ikke andet ligesom ogsaa nærmere at udvikle min Anskuelse om, at man maa gaa lidt langsomt frem med Jærnbanebygningen her til Lands og ikke indlade sig paa store Statslaan i den Anledning, men ogsaa det vil der ganske sikkert blive Lejlighed til at komme nærmere ind paa ved den senere Finanslovbehandling. I en vis Forbindelse hermed sætter jeg ogsaa den Mulighed, der for os kan være i at nedsætte Skattebeløbene, men ogsaa det, som jeg i saa Henseende kunde have at anføre lige over for den højtærede Konseilspræsident og Finansminister, vil jeg jo faa rig Lejlighed til at udtale, naar Skattelovene, særlig de to af dem, som jeg nu interesserer mig for, en Gang maatte komme herved fra det høje Landsting. Brændevinsskatten har jeg heller ikke tænkt paa at omtale. Hvorledes man skal stille sig til den, er blevet mig endnu mere uklart, end det var i Forvejen, efter at jeg har hørt først den meget ærede Indenrigsministers Udtalelser om denne Skat og dernæst den højtærede